

Scouting Nederland bestaat 75 jaar

"Padvinders niet langer meer brave jongens die iedere dag een goede daad verrichten"

WOERDEN — In 1985 bestaat Scouting Nederland vijfenzeventig jaar. „Ja, driekwart eeuw geleden zette Lord Baden Powell, de oprichter van Scouting, de hele wereld op z'n kop. Nu is dat heel normaal, maar toendertijd kon je je toch niet voorstellen dat kinderen zélf mochten bedenken welk spel ze wilden doen! Dat was heel revolutionair". Jaap Landman, voorzitter van de Woerdense Albert Schweitzergroep, vertelt over de padvinderij in Nederland en over de activiteiten in het kader van het jubileumjaar.

Scouting, een organisatie die nu vijfenzeventig jaar bestaat, heeft al een heel verleden achter zich. In de afgelopen 75 jaar is er veel veranderd. Het blijkt echter dat het gros van de Nederlandse bevolking Scouting nog net zo ziet als zo'n vijftig jaar geleden. Veelal berusten de beelden op het imago van de padvinder van vroeger: frisse jongens in korte broeken, met kwastjes aan de sokken, die spoorzoeken in het

bos en de geur van kampvuur bij zich dragen. Of, wanneer je het over meisjes hebt: vrolijke kinders in rok en blouse, al zingend en dansend op weg. Oordelen die men nu nog heeft, komen maar al te vaak uit het verleden, en hebben tot op heden nog invloed op het beeld van Scouting Nederland.

Over de padvinderij bestaat bijna net zo'n cliché-gedachte als „Alle Hollanders dragen klompen". Zo zijn padvinders in de ogen van veel mensen nog steeds van die brave jongetjes, die elke dag een goede daad verrichten. „Nou, dat is dus beslist niet zo. Het zijn soms net zulke kwajongens als voetballers of wat dan ook", zegt Jaap Landman.

Scouting is voor velen een stukje folklore. Diegenen, die er in meedraaien, dat wil zeggen zelf kinderen hebben in de padvinderij of anderszins ermee bekend zijn, zullen zich ongetwijfeld wat genuanceerder opstellen en zien dat het beeld dat zij hadden gevormd, hele-

maal niet overeenkomt met de werkelijkheid.

Morsetekens en touwknopen

Zo is de doelstelling van Scouting Nederland ook langzamerhand aangepast aan de huidige maatstaven. „Vroeger zat er veel meer dwang achter, was het zelfs een beetje militairistisch. Toen ging het er op de scholen ook veel strenger aan toe, dus in die zin is het wel begrijpelijk. Maar dat beeld heerst nog steeds. Je hebt nu nog wel mensen die, als ze iets over een vlag hijsen of een of andere wet horen, bang worden". Mevrouw Landman, zelf al ruim twintig jaar leidster bij achtereenvolgens de welpen, de verkenners en de scherpa's/rowans, kan er over meepraten. „Wat toen ook heel duidelijk gold, is de scheiding van jongens- en meisjesgroepen", zegt haar man. „Nu zijn er voornamelijk gemengde groepen. En het uniform hè, dat is niet meer in overeenstemming met het beeld van vroeger. De korte broekjes zijn er uit. Het wordt ook niet meer zoveel ge-

dragen. Tenminste, op een bepaalde leeftijd, zo tussen tien en negentien jaar, vinden ze het „gek". Ze schamen zich er voor, worden uitgelachen op school en doen dan vaak alleen de blouse aan, onder de jas. Maar als ze eenmaal ouder zijn, trekken ze het wel weer aan".

De Vereniging Scouting Nederland stelt zich heden ten dagen ten doel het bevorderen van het spel van verkennen in Nederland om daarmee een plezierige beleving van de vrije tijd te bieden aan meisjes en jongens, waardoor een bijdrage wordt gegeven aan de vorming van de persoonlijkheid. Zo zijn er zeker nog wel een aantal praktische dingen, die de kinderen leren en die van pas kunnen komen in het dagelijkse leven. Als voorbeelden noemt Jaap Landman het leren omgaan met kompas en stafkaart, en het leren koken. „Vooral jongens hebben daarvan profijt als hun moeder onverwacht ziek wordt; ze zijn dan niet onthand, maar kunnen zichzelf redden".

Voor wat betreft het aanleren van morsetekens en touwknopen zegt Landman dat dit tegenwoordig niet meer ver-

plicht wordt gesteld. De kinderen worden voor de keuze gesteld of ze het willen of niet. En het wordt pas aangeleerd op het moment dat ze er iets aan hebben. Dus op het moment dat de jongens een touwbrug over een sloot moeten maken, leren zij hoe zij dat het beste kunnen doen met twee touwen van verschillende dikte. Verder wordt op het gepaste ogenblik geleerd hoe zij op een veilige manier het hak- en zaaggereedschap kunnen omgaan. En aan EHBO doen ze vrij veel. Het is een hele vooruitgang dat er van die verplichte nummers afgestapt is. „Het wordt voor de jongens dan ook zo'n prettige-kwestie, hè. En dat willen we juist niet. Want dan krijg je dezelfde situatie als bij voetbal: je moet wel heel goed zijn, anders zit je aan de kant. Bij ons kan iedereen meedoen".

Jubileumactiviteiten

Vijfenzeventig jaar biedt Nederland jongeren nu en met 23 jaar de tijd om hun vrije tijd

op een plezierige en zinvolle wijze te besteden. Met 125.000 leden is Scouting Nederland een vereniging die springlevend is. En dat willen ze laten zien. In het jubileumjaar worden verschillende activiteiten georganiseerd, deels binnen de groepen, en deels naar buiten-tredend. Het begon al meteen in het nieuwe jaar. Alle Scouting-groepen hebben tijdens de nieuwjaarsreceptie van hun gemeente een taart aangeboden aan het college van burgemeester en wethouders en uitgedeeld aan de genodigden. Ook 22 februari, Baden Powell-dag, zal worden herdacht. De dag daarna, een zaterdag, zullen alle groepen bij elkaar komen en speciale dingen organiseren. Voor de Woerdense kinderen (iedereen is welkom) wordt dan enkele malen de Walt Disneyfilm „Jungleboek" vertoond.

„Natuurlijk avontuurlijk" is de slogan voor dit jubileumjaar en dit uit zich onder meer in het gebeuren van maart/april. Dan gaan alle padvinders helpen knotten.

En verder is er natuurlijk vlak voor Pasen de actie „'n Heitje voor een Karweitje", al sinds enkele jaren afgeschaft bij de Woerdense vereniging („omdat sommige ouders het naar vonden dat hun kinderen langs de deur moesten bedelen") maar nu, voor dit jaar, weer in ere hersteld. In juni wordt er meegedaan aan een districtsspel, ook in het kader van de 75 jaar Scouting en tenslotte komen eind juli zo'n zeventig Engelse padvinders naar Woerden, ook speciaal ter gelegenheid van het jubileumjaar.

Mochten sommige mensen het idee hebben dat de padvinderij in Nederland de laatste jaren een beetje uit het oog is verloren, dit jaar zullen de welpen, de verkenners, de rowans en de pivo's zich weer in volle glorie aan de bewoners van hun gemeente presenteren.

* Padvinders in actie.